

Εὐαγγελιῶ. Ὅχι, ὅχι δὲν πολεμάγαμε.
Πρόεδρος. Οὔτε μέρα οὔτε νύχτα ;

Καὶ ἡ τελευταία :

Ὁ πρόεδρος στενοχωρηθεὶς, ἐπειδὴ ἡ μάρτυς ἐπέμενε νὰ μὴ πῇ τίποτε, λέγουσα ὅτι εἶναι «ὅλα γραμμένα» :

— Αὐτὴ εἶναι κακῆς διαθέσεως γυνή.

Εὐαγγελιῶ. Δὲν τὰ ἔξερω ἐγὼ αὐτὰ ποῦ μοῦ λές τοῦ λόγου σου.

ΕΝ ΤΩ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩ

Τετάρτη, 19 Ὀκτωβρίου

Αἱ ἐκ τῶν ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως δύο κατηγορουμένων Δαγρὲ καὶ Σμπιλῆ, ὁ μὲν πρῶτος ἠθωώθη, ὁ δὲ δεύτερος κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν καὶ ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν.

Παρασκευὴ, 21 Ὀκτωβρίου

Ἐπὶ ἐξήκοντα ὁλόκληρα ἔτη ἔβασκον ἐπὶ τῆς Μερτίτζης μικροῦ λόφου τοῦ χωρίου Μαυραμμάτι, ὅλων τῶν χωρικῶν τὰ πρόβατα, ἀλλ' ὁ κατηγορούμενος Σπύρος Ρετέλας μὴ ἄρεσκόμενος εἰς αὐτὰ τὰ δικαιώματα, δικαιώματα ἡμίσεως καὶ πλέον αἰῶνος, ἠθέλησε νὰ ἐκδιώξῃ δι' ἀπειλῶν τὸν παθόντα Λουκᾶν Πανοῦση ὅπερ καὶ κατῴρθωσε τὴν πρώτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἤρχισε ἀνατρέπων τὰ καθεστῶτα, ἀλλ' ὁ παθὼν ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ λόφου εἶχε τὰ μελίσσια του καὶ ἤθε νὰ βόσκη τὰ πρόβατά του ἐπιστατῶν καὶ ἐκεῖνα ἐπανῆλθεν ἐκεῖ πρᾶγμα ὅπερ ἐξώργισε τὴν κατηγορούμενον μέχρι τοῦ νὰ κτυπήσῃ διὰ μαχαιριοῦ καὶ πιστολίου τὸν ἀχρεῖον τὸν τολμήσαντα νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον τῶν ἀπαγορευτικῶν ἀποφάσεών του.

Δι' αὐτὸ δὲ καὶ κατεδικάσθη ὁ φίλος εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινουπόλες, 19 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Γαζῆ Μουκτάρ πασᾶς εὐρίσκεται ἤδη παρ' ἡμῖν. Ἀμα ἀφικόμενος ἐνταῦθα κατηυθύνθη εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ὁ Σουλτάνος δὲ οὐδόλως ἐδέξατο αὐτὸν, ὡς ἀνεμένετο, μετ' ἐκτάκτου τινος εὐπροσηγορίας, ἀλλὰ μᾶλλον μετὰ τινος ψυχρότητος. Ὁ Μουκτάρ πασᾶς κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διατριβὴν αὐτοῦ ἐν τινι αὐτοῦ διαλέξει ἠρνήθη τὴν ὑπαρξίν Ἀρμενίας, εἰπὼν ὅτι ἐν Τουρκίᾳ οὐχ ὑπάρχει κυρίως Ἀρμενία πρὸς ἐφαρμογὴν μεταρρυθμίσεων, καθότι τὸ μέρος, ὅπερ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται, οὐδόλως ὑπὸ Ἀρμενίων μόνοι οἰκεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλων, μάλιστα δὲ Κούρδων. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν, συνετέρανεν ὁ Μουκτάρ, πασᾶς αἱ μεταρρυθμίσεις δέον νὰ ὦσι γενικαὶ δι' ἅπαντας τοὺς λαοὺς τῆς αὐτοκρατορίας. Βεβαίως ὁ Μουκτάρ πασᾶς ἄριστα διετύπωσε τὰς ἰδέας τῆς Τουρκίας περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων, καὶ αἱ ἰδέαι αὗται ἐξεφράσθησαν καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν κόμητα Δουφφερν, ὡς ἐν ἡγουμένη μου ἀνταποκρίσει εἶπον. Ὁ κόμης Δουφφερν τότε μὲν τὸ πρᾶγμα ἀντέκρουσεν ἐντόνως, ἠρέσθη δὲ εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος γενικῶν μεταρρυθμίσεων. Ὁ Δουφφερν ὅμως οὐδόλως ἠδύνατο νὰ ἀκούῃ τὴν ἄρνησιν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀρμενίας, δι' ὃ δυσηρεστήθη μαθὼν τὴν διάλεξιν τοῦ Μουκτάρ πασᾶ. Ὅπως λοιπὸν ὁ Σουλτάνος, ὃς κάλλιστα σπουδάζει τὰς ἀδυναμίας τῶν δυνάμεων, μὴ δυσαρεστήσῃ τοὺς Ἀγγλοὺς μετ' ἐκτάκτων τιμῶν δεχόμενος τὸν ὑπερασπιστὴν τοῦ Κάρς, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ οὐδὲν μέγα προσεπορίσατο τῷ Κράτει, καὶ ἐπειδὴ ὁ Σουλτάνος βούλεται πάποτε τοῖς πᾶσι νὰ εὐαρεστή, μικρὸν δὲ νὰ ἀποκλίνῃ κατὰ τὰς περιστάσεις πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν δύναμιν, ἐδέξατο τὸν Μουκτάρ πασᾶν οὐχὶ μετ'

στρατείαν του, ἡ ἔπαυλις τῆς Βαρέννης ἔμενεν ἡρειπωμένη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' Λουδοβίκου.

Ἡ ἐπανάστασις δὲν ἔκαμε τίποτε ἐπὶ τῶν ἑρειπίων αὐτῶν. Οἱ πολῖται τοῦ Βεζανσὸν περιωρίσθησαν εἰς τὸ νὰ κόψουν τὰς δενδριστοιχίας τοῦ κήπου διὰ νὰ θερμανθῶσι καὶ νὰ κλέψουν τοὺς ὀγκολίθους, διὰ νὰ κατασκευάσουν τὰς οἰκίας των. Τὸ φρούριον μεταλλευθὲν ὡς λατομεῖον, ἐπρομήθευσε τὸ ὑλικὸν περισσοτέρων τῶν εἰκοσιν οἰκοδομῶν. Σιδηροπώλης τις μάλιστα μετέφερεν ἐκεῖθεν περισσώτερα τῶν τριακοσίων χιλιάδων χιλιογράμμων μολύβδου, προερχομένου ἀπὸ τὰς στέγας καὶ τὰ ἐπώλησεν ἀναιδῶς. Εὔρε τὴν τύχην του.

Οἱ Ἑστρέλ, ἀναχωρήσαντες μετὰ τοῦ κόμητος τῆς Ἀρτεσίας δὲν ἦσαν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτὰς τὰς διαρπαγὰς. Ἐπολέμουν ἐνώπιον τῆς Μαγέντης, μετὰ τὴν ὥραιαν ἐκείνην ἀνδρίαν, ἡ ὁποία ἔδωκεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ Φοντενοᾶ, πρὸς τοὺς Οὐσσάρους τοῦ Μπερὲν καὶ τοὺς γρεναδιέρους τοῦ Πισεγροῦ. Αἱ διαπραχθεῖσαι κλοπαὶ εἰς τὰς ὁποίας ὁλόκληρος ἡ πόλις ἐνέειχετο, ἔσωσαν παρᾶξενον ἀποτέλεσμα τοὺς Ἑστρέλ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς. Ποτὲ ἡ κοινότης τοῦ Βεζανσὸν δὲν κατῴρθωσε νὰ πωλήσῃ τὰς γαίας τῆς Βαρέννης, ὡς ἐθνικὴν περιουσίαν. Κανεὶς δὲν ἐτόλμα ν' ἀγοράσῃ τὴν ἔπαυλιν, ἐκ φόβου πρὸς τὴν ἀσυνειδησίαν τῶν χωρικῶν καὶ τῶν πολιτῶν, συνειθισμένων νὰ λεηλατῶσιν αὐτὸ, ὡς κατακτηθεῖσαν χώραν.

ὑπὸ τὸ Διευθυντήριον οἱ Ἑστρέλ χάρις εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Βαρρᾶ κατῴρθωσαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. Εὔραν τὴν ἰδιοκτησίαν των λεηλατημένην, ἀλλ' ἐλεύθερον, καὶ κατόκησαν εἰς μικρὸν τι περίπτερον θυρωροῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἔβαλαν παράθυρα καὶ θύρας. Μετὰ τὰ λείψανα τῆς κληρονομίας των, ἐπιδεξίως διαχειρισθέντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς αὐτοκρατορίας, ἐσχρημάτισαν καὶ πάλιν περιουσίαν. Καὶ αὐτὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Παλινορθώσεως ἐπέστρεψαν εἰς Παρισίους, πάλιν πλούσιοι καὶ πάλιν λάμποντες. ὑπὸ τὴν μοναρχίαν τοῦ Ἰουλίου, ὁ τελευταῖος Ἑστρέλ ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα, ἔχουσιν διακοσίων χιλιάδων φράγκων ἔτησίαν πρόσodon, τοῦ τραπεζίτου Κλαυδίου Χριστιανοῦ, πρὸ ὀλίγου τιτλοφορηθέντος βαρῶνου, διὰ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα ἢ μᾶλλον εἰς τὸν βασιλέα.

Ὁ ἀριστοκράτης ἐτρελλαίνεται διὰ τὰς ἀρχαιότητας. Ἐπανέκτισε μὲ μεγάλα ἐξοδα τὴν ἔπαυλιν τῆς Βαρέννης, ὁποία ὑψοῦτο ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἀκμῆς της. Τὰ ὑψηλὰ τεῖχη στεφανούμενα ἀπὸ τὰ ὀδοντωτὰ ἀνδρᾶ, οἱ ὑπερήφανοι πύργοι μετὰ τοὺς γλυπτὰς ρεύτας των, ὑψώθησαν καὶ πάλιν ὑπεράνω τῶν μεγάλων δένδρων τοῦ κήπου. Ἡ ἐργασία διήρκεσε δέκα ἔτη καὶ ἐκόστισε περιουσίας ὁλοκλήρους.

Ἡ ἐπιπλῶσις ἔγινε μὲ ἐξαιρετικὴν καλλαισθησίαν. Ὁ κύριος Ἑστρέλ, προλαμβάνων καὶ αὐτὸν τὸν συρμόν, ἠγόρασε τὰ παλαιὰ κομᾶ τὰ τόσον κομψῶς σκαλισμένα, τὰ κάτωπτρα

ἐκτάκτων τιμῶν, ὡς ἀνεμένετο. Προκειμένου δὲ ἐνταῦθα περὶ τοῦ Μουκτάρ πασᾶ, ἀγγέλλομεν τοῖς φίλοις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἀναγνώσταις ὅτι ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἀπονεμηθέντων αὐτῷ παρασῆμων, ἔλαβε καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὸ μέγα παράσημον τοῦ Λεοπόλδου, ἰδρυθὲν τῷ 1808 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ τοῦ Α'. Ὡς δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτοκράτορος ἀπονεμήθησαν τοῖς συνοδευόμενοι τὸν Μουκτάρ πασᾶν Κιαζίμ βέη καὶ Σεφκὴ βέη τῷ μὲν πρώτῳ τὸ παράσημον Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἀτάξεως, τῷ δὲ δευτέρῳ τὸ αὐτὸ εἶδος. Οὕτω λοιπὸν, εἰ μὴ τι ἄλλο ἐπέτυχον οἱ τοῦ Σουλτάνου ἑκτακτοὶ πρέσβεις, ἐφορτώθησαν ἱκανὰ παράσημα πρὸς πείσμα τοῦ Φιλήμονος.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν σιδηροδρόμων εἰσέτι διατελεῖ ἄλυτον. Ἡ Πύλη προϋτείνει ὡς πόλιν συνενώσεως τῶν τουρκικῶν μετὰ τῶν σερβικῶν σιδηροδρόμων τὴν Σεπίνζα.

Ἐν τοῖς Ἀνακτόροις μεγάλαι κατ' αὐτὰς τελοῦνται ἐορταὶ καὶ πανηγύρεις ἐπὶ τῇ περιτομῇ τῶν αὐτοκρατορικῶν πριγκήπων, γενομένη προχθὲς ὑπὸ τοῦ πρώτου χειρουργοῦ τῶν Ἀνακτόρων. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ περιετμήθησαν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις καὶ τινες υἱοὶ λειτουργῶν τοῦ Κράτους. Ἐπίσης δ' ἐκ διαταγῆς τοῦ Σουλτάνου περιετμήθησαν ἐν Γκιουλ-Χανέ, ἐν Δάρ-ουλ-σιφτάτ καὶ Σαλιμιέ (Χαλκηδόνι) ἱκανοὶ πτωχοὶ παῖδες, οἵτινες τὴν ἐπιούσαν τῆς περιτομῆς ἐστάλησαν εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν μετὰ δώρων τοῦ Σουλτάνου νέων ἐνδυμασιῶν καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῆς περιτομῆς ἐν τοῖς Ἀνακτόροις καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ αὐτοκρατορικὴ μουσικὴ ἐπαίανιζε. Τὴν δ' ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐγένετο ἐν τοῖς Ἀνακτόροις συμπόσιον ἐν ᾧ παρεκάθησαν πάντες οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους, ἐξ ὧν σημειοῦμεν μόνον τοὺς μὴ περιτετμημένους, τὸν Ἀλέξανδρον Καραθεοδωρῆ πασᾶ, τὸν Σάββα πασᾶ, τὸν Ἀβραάμ πασᾶ,

τὸν Ρουστέμ, τὸν Χόβαρτ, τὸν Κωστάκη καὶ τινες ἐφέντιδες ἐπίσης, ὧν πλείστοι διαφέρουσι τῶν Τούρκων μόνον διότι δὲν εἶνε περιτετμημένοι. Μετὰ τὴν ἐστίασιν ἐδόθη παρὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα μελοδραματικῆς ἐταιρίας τοῦ κυρίου Καστάνια. Κατὰ διαταγὴν δὲ τοῦ Σουλτάνου ἐδόθησαν τῇ ἐταιρίᾳ ταύτῃ 300 λίραι τουρκικαὶ καὶ 25 εἰς τὸν κ. Ρίζη, διευθυντὴν τῆς ὀρχήστρας διὰ τὸ ἐμβατήριον αὐτοῦ Χαμιδιέ. Ἐλησμονήσα δὲ νὰ εἶπω ὅτι τὸ συμπόσιον ἐγένετο καὶ τὴν αὐτὴν τῆς περιτομῆς ἐσπέραν, εἰς ᾧ παρεκάθησε καὶ ὁ Σουλτάνος ἔχων παρ' αὐτῷ τὸν Σεῖχ οὐλ-Ἰσλάμην.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην δοθήσεται ἐπίσης συμπόσιον ἐν τοῖς ἀνακτόροις πρὸς τιμὴν τῶν πρεσβευτῶν καὶ τοῦ διπλωματικού σώματος. Εἰς τοῦτο δὲ παρκαθήσουσι καὶ οἱ κκ. Φόστερ καὶ Δεδῶ, διευθυνταὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς, καὶ οἱ κ. κ. Κούλμαν καὶ Halin, διευθυνταὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν σιδηροδρόμων.

Χθὲς δὲ τὴν πρωτὴν ἡ Ε. Θ. Παναγιώτης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, φέρων τὰ παράσημα αὐτοῦ καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Καποὺ κεχαγιᾶ κ. Σταυράκη, ὁ Πατριάρχης τῶν καθολικῶν Ἀρμενίων κ. Ἀζαριάν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλου αὐτοῦ κ. Ὀλᾶς, καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, μετέβησαν εἰς τὸν λόφον τοῦ Ἀστέρος (Διλιζ) καὶ παρεκάθησαν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, εἰς τὸ πρὸς τιμὴν αὐτῶν δοθὲν γεῦμα. Τὰς τιμὰς ἐποιοῖ αὐτοῖς ὁ Γαζὴ Ὀσμὴν πασᾶς. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν Σουλτάνον. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐποίησατο ἱκανῶς μακρὰν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Ἐπίσης δὲ νυχήθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχιερεῖς.

Ἡ Πύλη εἰσέτι οὐδὲν ἀπήντησεν εἰς τὸ γνωστὸν ὑπόμνημα τῶν Πατριαρχείων. Τὰ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σώματα ἀπεφάσισαν ὅπως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ζητήματος μὴ ἀποστείλωσι νεοεκλεγέντα ἀρχιερεῖς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ. Ὁ

μὲ τὰ δολόχρυσά πλαίσιά των, ἀριστουργήματα τῶν κομποποιῶν τοῦ μεσαιῶνος, καὶ τὰς θαυμασίας ταπειναρίας τῆς Φλάνδρας. Ἡ Βαρέννη ἀπέβη ἀληθὲς μουσεῖον, ἐν ᾧ συνηθροίσθησαν ὅλα τὰ καλλιτεχνικὰ πλούτη τῆς ἐπαρχίας, τὰ τόσον περιφρονούμενα τότε, σήμερον δὲ τόσον ἐπιζήτητα. Καὶ ἡ δολοχάμπρος αὐτῇ κατοικίᾳ ἦτο παράδεισος διὰ τὸν τρελλὸν λάτρην ὅλων τῶν συσσωρευθέντων ἐκεῖ θησαυρῶν.

Ὁ κύριος Ἐστρέλ ἀποθνήσκων ἀφῆκε τὴν ὥραιάν αὐτὴν ἰδιοκτησίαν, καθ' ὅλοκληρίαν ἀνακαινισθεῖσαν, εἰς τὸν υἱόν του, νεαρὸν ὑπολοχαγὸν τῶν σπαχίδων, πολὺ σπάταλον καὶ πολὺ ἀκόλαστον. Εἰς τέσσαρα ἔτη ἡ Βαρέννη ὑπεθηκεύθη διὰ τὰ δύο τρίτα τῆς ἀξίας τῆς. Καὶ αἱ ἀνεκτίμητοι καλλιτεχνικαὶ συλλογαὶ τῆς ἔμελλον νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Παρίσιους διὰ νὰ πωληθῶν ἐν δημοπρασίᾳ, ὅτε ὁ κύριος Μουλινὲ παρυσιάσθη ὡς ἀγοραστὴς τῆς ἰδιοκτησίας.

Ὁ βιομήχανος, ἐπιδιώκων τὴν πραγμάτωσιν τοῦ μεταξὺ τοῦ δουκὸς καὶ τῆς κόρης τοῦ γάμου, ἐσκέφθη κατ' ἀρχὰς ν' ἀγοράσῃ τὴν ἑπαυλιν τῶν Βλιγνύ, ἐν Τουραίνῃ. Ἀλλὰ ἡ προγονικὴ ἰδιοκτησία τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ του εἶχε πέσει, μετὰ συνεχεῖς ἀλλαγὰς κυρίων, εἰς τὰς χεῖρας πλουτοῦ κατασκευαστοῦ φαβεντιανῶν ἀγγείων, ὁ ὁποῖος περιεφρόνησε τὰς προσφορὰς, τὰς ὁμολογουμένως πολὺ προκλητικὰς τοῦ Μουλινέ. Ἐν ἑλλείψει τοῦ Βλιγνύ, ὁ πατὴρ τῆς Ἀθηναΐδος κατέβη μέχρι τῆς Βαρέννης, καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν ὅλαι αἱ διαπραγματεύσεις, εὗρέθη καταμαγευμένος ἀπὸ τὴν ἀγοράν του.

Ἡ γειτονεῖα τοῦ Μπωλιέ τὸν εἶχεν ἑλκύσει. Τοιουτοτρόπως, ἐσκέπτετο, θὰ εὕρισκοντο ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ, καὶ κατοπιν αἱ γειτονικαὶ σχέσεις θὰ ἐγίνοντο εὐχαριστόταται. Ὁ Μουλινέ, πιστὸν μὲν ὄργανον τῶν σκοτίων σκέψεων, αἷτινες εἶχον ὀδηγήσει τὴν θυγατέρα του εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος συζυγοῦ τῆς, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος ν' ἀναμετρήσῃ ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς δολιότητος τῆς Ἀθηναΐδος, ἐπερίμενε πάντοτε ν' ἀπαντήσῃ ἀντίστασιν τινα, ἀπὸ μέρους τῆς οἰκογενείας τοῦ δουκὸς, εἰς τὴν οἰκειότητά του ταύτην. Ἐπὶ τέλους, ὁ Γάστων ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ τὴν ἐξαδέλφην του. Ἀλλὰ μὲ θαυμασίαν ἀνεξαρτησίαν πνεύματος, ὁ φιλόδοξος πατὴρ ἐθεώρει τὸν ἀρραβῶνα τοῦτον, ὡς παιδιάτικο παιγνίδι. Ὁ Γάστων καὶ ἡ Κλαίρη ἦσαν ἀνδρούλης καὶ γυναικούλα εἰς ἡλικίαν, καθ' ἣν αἱ καρδίαι ἀγνοοῦνται καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ἀνευ διευθύνσεως. Δὲν παρεδέχετο ὅτι ἀληθὲς, τοῦλάχιστον ἐκ μέρους ἑνὸς τῶν μνηστευθέντων, ἀφοσίωσις ἦτο ἡ αἰτία τοῦ ἀρραβῶνος τοῦτου, τοῦ γενομένου κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ζωῆς τῶν δύο παιδίων.

Καὶ αὐτὸς εἶχε συνδεθῇ διὰ παιδικῶν ὑποσχέσεων μὲ τὴν κόρην, ἡλικίας δέκα τριῶν ἐτῶν, ἐνὸς λεπτοσυρτοῦ, ὅταν ἦτο ὑπρέτης φαρμακείου τινος τῆς ὁδοῦ τῶν Λομβαρδῶν. Ἡ κόρη τοῦ λεπτοσυρτοῦ, λησμονηθεῖσα ἐξ ὀλοκλήρου, εἶχε νυμφευθῇ ἕνα κρεοπώλῃ τῆς πλατείας τῶν Ἀθῶν.

(ἀκολουθεῖ)

Πατριάρχης συχναίς επισκέπτεται τούς ύπουργούς διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Μέχρι βωμοῦ!

Οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες τὸ γένος, καθολικοὶ δὲ τὸ θρήσκευμα ἔγνωσαν νὰ ιδρύσῃσι διὰ τούς παῖδας αὐτῶν σχολεῖον ἑλληνοκαθολικόν, μικρὸν μὲν τὸ κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ ἀκολούθως αὐξανόμενον μέχρι γυμνασίου. Εἰς τοῦτο ἐσονται δεκτοὶ μόνον οἱ παῖδες τῶν ἑλληνοκαθολικῶν, οὐδεὶς δὲ ὀρθόδοξος, ὅπως μὴ θεωρηθῇ προσηλυτικὸν ἔχον χαρακτῆρα. Τῆς διοργανώσεως τὴν σχολὴν ἐπιτροπῆς προϊστάται ὁ κ. Πυρότζης. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλουσι διδάσκει εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι ἅπαντα τὰ μαθήματα θέλουσι διδάσκεισθαι εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὁ καθολικὸς τὸ θρήσκευμα κ. Ν. Σαργολόγος καὶ τις μαθητὴς τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἑλληνοκαθολικῶν κατῴρθησε νὰ λάβῃ καὶ ἐπιχορήγησιν ὑπὸ τοῦ Πάπα, ἀπειλήσασα αὐτὸν ὅτι οἱ ἑλληνοκαθολικοὶ θέλουσιν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει στέλλει τὰ τέκνα τῶν εἰς ἑλληνικὰ σχολεῖα, διότι δὲν ἐννοοῦσι χάριν τοῦ καθολικισμοῦ νὰ χάσῃσι τὸν ἐθνισμόν των.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἡ ἐναρκτήριος τελετὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς ἐν μέσῳ ἱκανοῦ πλήθους ἑλλήνων καὶ καθολικῶν, ἐν οἷς ὁ Πρεσβυτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτης, ὁ Πρόξενος κ. Μίχος καὶ ἱκανοὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὁ τὸν Πάπην ἀντιπροσωπεύων κ. Ῥοτέλλης. Ἡ αἴθουσα ἔφερε τὰς εἰκόνας τοῦ Γεωργίου, τοῦ Χαμίτ καὶ τοῦ Πάπα. Λόγους δ' ἐξερῶνῃσαν οἱ κ. Ν. Σαργολόγος, ποιησάμενος ἐγκώμιον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀρκούντως ἐπιτυχές, ὁ κ. Βουτυράς εἰπὼν ὅτι εἰς τινὰς περιστάσεις ὁ καθολικισμὸς ὠφέλησε τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ ὁ κ. Ῥοτέλλης ἐκφράσας τὸν θαυμασμόν αὐτοῦ διὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν δύναμαι ἢ θερμῶς νὰ συγχαρῶ τοῖς ιδρυταῖς τῆς σχολῆς ταύτης καὶ εὐχρηθῶ αὐτοῖς ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν. Τὸ ἑλληνικὸν σύνταγμα θεωρεῖ τοὺς πάντας ἴσους, οἰοῦνδ' ἕνους, οἱ καθολικοὶ Ἕλληνες εἰσὶν ἐπίσης ἀδελφοὶ ἐν τῷ ἐθνισμῷ.

Ὁ «Νεολόγος» ἐπαύθη καὶ τοῦτο μεγάλως τὸ ἐνταῦθα κοινὸν ἐλύπησε, αἰσθανόμενον μεγάλως τὴν σπουδαίαν αὐτοῦ ἑλλειψιν. Ὁ δὲ λόγος τῆς παύσεως αὐτοῦ εἶναι γελοῖος. Φέρεται δὲ, διότι ἐδημοσιεύθη ἀλληλογραφία τις ἐκ Κίου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς φορολογίας τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος τῆς παύσεως ἐφάνη οὐχὶ ἐπαρκὴς, διὰ τοῦτο τὸ δημόσιον προέβη εἰς εἰκασίας. Καὶ τινες μὲν ἀπέδωκαν τὴν παῦσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὅτι ὁ «Νεολόγος» συνεκάλεσε ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτοῦ τοὺς λοιποὺς δημοσιογράφους, ὅπως σκεφθῶσι καὶ λάβῃσι μέτρα τινὰ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τοῦ σεισμοῦ παθόντων. Κατ' ἄλλους δὲ ὡς ἐκ τῆς γλώσσης, ἣν ἐτήρησεν ἐν τῷ ζητήματι τῶν προνομίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας. Πιστεύεται ὅτι ὁ «Νεολόγος» θέλει ἐπαναλάβει τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο μηνῶν. Εὐχόμεθα.

Ὁ Νεὸς Πατριάρχης Ἱεροσολήμ ἀφίκετο ἤδη. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ Περουπόλεως παρουσιάσθη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον καὶ τὴν αὐτοκράτειραν ἐν τοῖς ἐν Γατσίνῳ ἀνακτορίοις. Ἐγένετο δὲ δεκτὸς μετὰ πολλῶν φιλοφρονήσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ αὐτοκράτωρ ἐδωρήσατο τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων τὰ εἰσοδήματα μετοχίου ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἐπέτρεψεν ἵνα ἐπὶ ἔτος ἔτι συλλέγωνται συνδρομαὶ ἐν Ρωσίᾳ ὑπὲρ τῆς ἱερατικῆς σχολῆς. Ὡς τῆς μεγαλοδωρίας σου, κύριε! Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐνταῦθα ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐκτάκτων τιμῶν. Προσεσχῶς δὲ παρουσιάσθησεται τῷ Σουλτάνῳ.

Ὁ ἄνεμος δὲ ἀποκαλύπτει τὸν φερετζέ περὶ οὗ τοσοῦτος ἐγένετο κατ' αὐτὰς πάταγος, χαρουνίσεως τινος καὶ δείκνυσι τὰ ὑπ' αὐτὸν, οὕτω οὗτος ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῆς βροχῆς ἀπεκάλυψε τὸν ἄνωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Ἀλέκου πασᾶ ἐν Φιλίππουπόλει εὐρισκόμενον αὐτοκρατορικὸν τῆς Ῥωσσίας Ἀετόν. Ζήτημα ἐντεύθεν. Ἡ Πύλη ἐζήτησεν ἐξηγήσεις καὶ ὁ Ἀλέκος Πασᾶς διέταξε νὰ χρίσῃσι τοὺς Ἀετοὺς, πλὴν ὁ ἄνεμος καὶ πάλιν ἀπεκάλυψεν αὐτοὺς, δι' ὃ ὁ Ἀλέκος Πασᾶς, μετὰ λύπης του βεβαίως, διέταξε καὶ κατέσκαψεν αὐτοὺς. Ὁ ἄνεμος λοιπὸν καὶ ἡ βροχὴ ἀποκαλύπτουσι καὶ πολιτικὰ φρονήματα.

Ἡ συναυλία ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, περὶ ἧς ὠμίλησα ἐν τῇ ἡγουμένῃ μου, προβαίνει. Δοθῆσεται δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σουλτάνου, ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κυριῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Τιμὴ εἰσόδου μία λίρα ἀγγλική. Τί ζητοῦσιν ἐνταῦθα τὰ ἀγγλικά νομίσματα; Ἀφ' οὗ δὲν ἔχομεν λίρας τουρκικὰς. Προκειμένου δὲ ἐνταῦθα περὶ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, ἀναγράφομεν ὅτι τὰ δύο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σώματα ἀπεφάσισαν τὴν ἀποστολὴν πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου εἰς τὰς ἐκκλησίας Κων/πόλεως, δι' ἧς νὰ προτρέπωνται αἱ ἐνορίαι ὑπὲρ συλλογῆς συνδρομῶν διὰ τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας.

Οὕτως

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσιος, 24 Ὀκτωβρίου

Αἱ ἀπὸ ἡμῶν ἤδη αἰῶνος συντελεσθεῖσαι πρόοδοι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προφυλάξεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων τῶν ἐπιδημικῶν νόσων, ἀπετέλεσαν ἐπιστήμην νέαν, ἱατρικὴν νέαν ἧς τὰ ἔργα τοῦ περικλεοῦς Pasteur ὑπῆρξαν ἡ ἀφετηρία. Αἱ ἔρευναι τῆς μικρογραφίας, ἀπεκάλυψαν τὴν βεβαίαν αἰτίαν πλήρη ἐπιδημικῶν νόσων, καὶ τὴν πιθανὴν τοιαύτην ὕλην τῶν νοσημάτων. Κατὰ τὸν κ. Pasteur καὶ τὴν Νέαν Σχολὴν ἧς ὁ Koch ἐν Γερμανίᾳ παρίσταται περιφανὴς ἡγέτης, ἡ αἰτία αὕτη εὑρηται ἐν ζῷσι ἀπείρως μικροῖς ὁργανισμοῖς, ἀλλ' ἀπείρως ἐπικινδύνους ἐπίσης οἵτινες καλοῦνται μικρόβια. Ὁ ἀήρ, τὸ ὕδωρ, τὸ ἔδαφος, τὰ ἐνδύματά μας, οἱ τοῖχοι τῶν κατοικιῶν μας, κρύπτουσι τὰ σπέρματα τῶν μικροβίων τούτων, ἅτινα ἀπειλοῦσιν ἀκαταπαύστως τὴν ὑγείαν μας καὶ τὴν ζωὴν μας. Ἡ θεωρία αὕτη περιβληθεῖσα τοῦ πειράματος τὸ κύρος, συνεπηγάγετο ὡς ἀκολουθίαν, ὅπως νέαν ὑγιεινὴν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὁποίας μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐπίσχωμεν ἀπάσας τὰς ἐπιδημίας διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι κατόρθωσεν ἤδη ἡ ἐπιστήμη νὰ ἐπίσχω τινὰς τούτων. Αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτὰ οἷς χρῶμεθα περιέχουσι πλὴν ἄλλων τὰ σπέρματα γνωστῶν παρασίτων οἷα ἡ ταινία, ἡ τριχίνη, ἡ ἐλμινθοειδὴς ἀσκαρίς. Ταῦτα τὸ πῦρ καταστρέφει ἀπολύτως, καθιστῶν ἀδύνατον τῷ ἀνθρωπίνῳ ὁργανισμῷ. Ἐν τῷ ὕδατι εὐρέθησαν ἐπίσης πλὴν ἄλλων, τὰ παράσιτα καὶ δύο νόσων ὧν ἡ γέννησις μέχρι τινὸς τὴν αἰτίαν—τῆς διαρροίας τῆς Κογχινίνης, καὶ τῆς ἀναιμίας τῶν μεταλλευτῶν, ἤδη διὰ τῆς βράσεως τοῦ ὕδατος, ταῦτα καταστρέφονται, καὶ οὕτω αἱ νόσοι αὗται ἐξαφανίζονται σχεδὸν ὁλοτελῶς. Τὰ φυτικά παράσιτα δὲν εἶναι ἥττον βλαβερὰ, εἴτε ἐν τῇ καταστάσει τοῦ εὐρώτος παράγοντος τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν σωμάτων, εἴτε ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μύκητος παράγοντος τὴν ξηρὰν σῆψιν τῶν δένδρων, καὶ ἀποτελοῦντος διὰ τὸ ναυτικὸν ἀληθὴ μᾶστιγα, συ-